

JĀ•, MOJE MĀ•MA A VIRTUĀ•LNĀ• SVĀŠT

ĀšterĀ½, 25 Ā•erven 2019

S mojĀ- mĀimou to bylo vĀ¾dycky tĀĀ¾kĀ©. S tĀjtou se rozvedla, kdy¾ jsem byla jeĀitĀ malĀi holka a jeĀ- dalĀĀ- tĀ™i partneĀ™i vzali nohy na ramena sotva si stihli vybalit. Ale jo, proĀ• to nepĀ™iznat. Utekli. VĀjichni. VĀjak mĀ uĀ¾ taky kolikrĀjt napadlo sbalit si tĀch pĀjr Ājvestek a jednou pro vĀ¾dy zavĀ™Ā-t dve™e zvenĀ•Ā-. JenĀ¾e tady je malĀ½ brĀicha, kterĀ©mu jsou dva roky, a jĀ vĀ-m, Ā¾e ho tu s nĀ- nechat nemĀĀ¾u. S nĀ- a s tĀmi jejĀ-mi zĀjchvaty vzteku a vymyĀjlenĀ½m svĀtem.

StrĀjnĀ Ā mi leze na nervy. StrĀjnĀ. NeustĀjle mĀj potĀ™ebu nĀkomu organizovat Ā¾ivot. MĀjm pĀ™esnĀ nalajnovanĀ©, co mĀjm dĀlat, co mĀjm komu Ā™Ā-kat, co Ā™Ā-kat nikomu nesmĀ-m, a co si mĀjm o nĀkom nebo o nĀĀ•em myslet. Ve dvaceti.

Kdy¾ se jednou dĀda zmĀnil, Ā¾e uĀ¾ dlouho nevidĀl Petra, Ā™ekla jsem popravdĀ, Ā¾e od nĀjs odeĀjel. MĀjma dostala zĀjchvat vzteku, kĀ™iĀ•ela, Ā¾e to nenĀ- pravda, a Ā¾e ho ve skuteĀnosti vyhodila, protoĀ¾e to byl lĀnej debil. A hned se pochlubila, Ā¾e uĀ¾ mĀj novĀ©ho dĀsnĀ fajnovĀ©ho chlĀjпка, kterĀ½ ji prĀ½ hroznĀ obdivuje. Ā¾e tak nĀjak nenĀ- jeĀitĀ Ā°plnĀ rozvedenĀ½, mi samozĀ™ejmĀ Ā™Ā-kat zakĀjzala.

NesnĀĀĀ-m ho. Je to takovĀ½ moula s pĀĀjinkou uprostĀ™ed hlavy, bez vlastnĀ-ho nĀjzoru, a kdyĀ¾ vidĀ-m to jeho â€žretroâ€œ obleĀ•enĀ-, stydĀ-m se, Ā¾e k nĀjm patĀ™Ā-. NemĀj ani auto, takĀ¾e kdyĀ¾ mĀjma naplĀjuje nĀjakĀ½ vĀ½let, musĀ-me autobusem. ProtoĀ¾e vĀjak nemĀj velmi Ā•asto ani na ten autobus, konajĀ- se nejĀ•astĀji vĀ½lety pĀĀkem do nedalekĀ© stromovky.

CelĀ© lĀ©to trĀjvĀ-me na chalupĀ a jĀ se tĀĀĀ-m, aĀ¾ koneĀ•nĀ zaĀ•ne Ājkola a nĀkam vyrazĀ-m s holkama z vejĀjky. Tady je hroznĀ nuda. JeĀitĀ ĀjtĀstĀ-, Ā¾e tu mĀjm internet. Moula tady mĀl minulĀ½ tĀ½den svoje dĀti a mĀjma po mnĀ chtĀla, abych si s nimi Ājla hrĀjt. â€žBoĀ¾e, je mi dvacet, nebudu si hrĀjt s desetiletĀ½ma dĀtma,â€œ snaĀ¾ila jsem se vysvĀtlit naĀĀ- mĀjti, ale dostala zase ten svĀj hysterickĀ½ zĀjchvat vzteku, tak jsem radĀji Ājla.

Moulovy dĀti se koupaly v rybnĀ-ce a nĀĀj malĀ½ pobĀ-hal po bĀ™ehu v zimnĀ- kombinĀ©ze. NekecĀjm. Kdy¾ jsem se mĀjmy zeptala, proĀ• mĀj na sobĀ MatĀ½sek v srpnu zimnĀ- kombinĀ©zu, pravila, Ā¾e potĀ™ebu je, aby ji dotrhal, a pak ji vyhodĀ-. â€žNo jo, ale v lĀ©tĀĀĀ?â€œ nechĀj pala jsem, naĀ•eĀ¾ mi moje drahĀj maminka vysvĀtlila, Ā¾e vzhledem k tomu, Ā¾e v zimĀ nejezdĀ-me na chalupu a po Praze v nĀ- chodit fakt nemĀĀ¾e (co by si lidi pomysleli?), musĀ- ji holt odnosit v lĀ©tĀ).

MĀjma mĀj takovou jednu hroznĀ Ājpatnou vlastnost, Ā¾e si neustĀjle vymĀ½Āj lĀ- rĀ znĀ© pĀ™Ā-bĀhy, kterĀ© vĀbec nejsou pravda, ale ona nĀjs pĀ™esvĀdĀuje, Ā¾e to tak prostĀ je. A kdyĀ¾ se s nĀ- hĀjdĀjme, trvĀj na tom, Ā¾e nechĀjpe, jak je moĀ¾nĀ©, Ā¾e si to nepamatujeme, a tak uĀ¾ nikdo ani neprotestuje. DĀda s babiĀ•kou to vzdali uĀ¾ dĀjvno a jĀj jsem koneĀ•nĀ taky pĀ™iĀjla na to, Ā¾e je pohodlnĀĀĀ-t v tom jejĀ-m vymyĀjlenĀ©m svĀtĀ bez protestĀ.

UĀ¾ od Ā•ervna vyprĀjvĀ- vĀjem sousedĀ-m a znĀjmĀ½m, Ā¾e prĀjvĀ balĀ-me a odjĀ-Ā¾dĀ-me k moĀ™mi. PokouĀjela jsem se jĀ- vysvĀtlit, Ā¾e jejĀ- rodiĀ•ovskĀ© pĀ™Ā-spĀvky, jeĀ¾ pobĀ-rĀj na malĀ©ho, staĀ•Ā- tak akorĀjt na skromnĀ½ Ā¾ivot, a Ā¾e k Ā¾ĀjdnĀ©mu moĀ™mi nepojedeme, pokud nesbalĀ- nĀjakĀ©ho normĀjlnĀ-ho chlapa, kterĀ½ nebude zadluĀ¾enĀ½ aĀ¾ po uĀji a v patĀjch mu nebudou neustĀj lĀ© exekuce. MarnĀ. UĀ¾ zase balĀ-. A moula s nĀ-.

A jĀj uĀ¾ se Ā°plnĀ stydĀ-m potkat nĀkterĀ©ho ze sousedĀ, kterĀ½ se mĀ Ā neustĀjle ptĀj, jak bylo u moĀ™me, a kdy Ā¾e uĀ¾ teda pojedeme.

VĀjem naĀjim znĀjmĀ½m vypravuje mĀjma o mĀ©m pĀ™Ā-teli, popisuje, jakĀ½ je to milĀ½ chlapec a jak mĀ mĀj rĀjd, a on pĀ™itím Ā¾ĀjdnĀ½ neexistuje.

Někdy celý noci nespím a přemýšlám o tom, jak by to asi bylo, jak bych normálně žil. Opravdu. Skutečně.

A ráno se probudím, máme sedět v kuchyni, malá se cpe chlebem se sádlem a já vím, že tohle je moje rodina. Máme je ráda.

Jitka Gotterová